

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 864/2014
30.07.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Споменке Зарић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца Д.Б. из Љ., чији је пуномоћник Д.Б., адвокат из Ш., против туженог Д.с. о.о. за п.г.м. А.К., ДОО Б., чији је пуномоћник Б.И., адвокат из Б., ради поништаја решења и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 769/14 од 10.04.2014. године, у седници већа одржаној дана 30.07.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца Д.Б. из Љ., изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 769/14 од 10.04.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници, Судска јединица у Љубовији П1 278/12 од 28.10.2013. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи као незаконито решење правног претходника туженог број 70/2-2010 од 27.08.2010. године, којим је тужиоцу престао радни однос због смањеног обима посла – организационих промена те да се обавезе тужени да га врати на рад. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати на име мање обрачунате зараде за време прекида рада до кога је дошло без кривице тужиоца у периоду од новембра 2007. године до јула 2010. године, износе ближе наведене у том ставу изреке. Ставом трећим изреке је обавезан тужени да Републичком фонду ПИО, Филијала Љубовија за тужиоца уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање за период и на износе из става другог изреке и преда М4 образац, а ставом четвртим изреке је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 96.300,00 динара, док је захтев преко досуђеног износа одбијен.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж1 769/14 од 10.04.2014. године, ставом првим изреке, одбио као неосноване жалбе парничних странака, а ставом другим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11), који се примењује на основу одредбе члана 506. став 2. тог закона, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а побијана пресуда, супротно наводима ревизије, нема недостатака због којих се не би могла испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог, распоређен на радно место пословођа смене. Оспореним решењем туженог од 27.08.2010. године, престао му је радни однос због смањења обима посла – организационе промене, почев од 31.08.2010. године. Правилником о систематизацији радних места из 2007. године, предвиђена су радна места, врста и степен стручне спреме и радно искуство. Одлуком директора туженог од 30.07.2010. године, измењен је члан 7. став 1. Правилника, тако што је смањен број извршилаца са 59 на 21, а 04.08. исте године донет је предлог програма решавања вишка запослених са предвиђеним основним и допунским критеријумима за утврђивање вишка запослених и списком запослених оглашених технолошким вишком. Предлог је ради давања мишљења достављен синдикату и Националној служби за запошљавање. По достављеном мишљењу, директор туженог је 23.08.2010. године донео програм решавања вишка запослених, са списком запослених за чијим је радом престала потреба и са критеријумима садржаним и у предлогу програма. Радно место пословођа смене, на које је тужилац био распоређен укинута је наведеним програмом и изменама Правилника о систематизацији послова и радних задатака, што међу парничним странкама није било спорно. Побижаним решењем о престанку радног односа предвиђено је да тужилац има право на отпремнину, која му је и исплаћена.

Имајући у виду такво утврђено чињенично стање, нижестепени судови су правилно применили материјално право када су као неоснован одбили тужбени захтев.

Према одредби члана 179. тачка 9. Закона о раду, послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла.

Тужени је, према чињеничном утврђењу, у потпуности спровео поступак у складу са законом. У смислу одредбе члана 158. Закона о раду, тужиоцу је исплаћена одговарајућа отпремнина. Предлог програма тужени је доставио Националној служби за запошљавање која је у свом мишљењу навела да нема потребу за занимањима, као и да не постоји могућност преквалификације или

доквалификације лица која су утврђена као технолошки вишак у предлогу који му је тужени доставио. По добијању мишљења Националне службе као и репрезентативног синдиката, тужени је донео програм решавања вишка запослених, при чему није био у обавези да примени предвиђене критеријуме с обзиром да је радно место тужиоца укинута програмом решавања вишка запослених и изменама Правилника о систематизацији послова и радних задатака. Са наведеног се ревизијом тужиоца неосновано истиче погрешна примена материјалног права, те наводи да тужени као послодавац није у конкретном случају спровео законску процедуру.

У ревизији се углавном понављају разлози који су истицани и у жалби, а који су били предмет правилне оцене од стране другостепеног суда, па како се тим наводима не доводи у сумњу законитост и правилност нижестепених одлука, Врховни касациони суд је на основу члана 405. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци пресуде. При томе, није неопходно детаљно образлагати пресуду којом се ревизија одбија као неоснована, ако се образлагањем пресуде не би постигло ново тумачење права, као ни допринело уједначеном тумачењу права, већ се ревидент упућује на образложење другостепене пресуде да се непотребно не би понављало на основу члана 2. наведеног члана.

**Председник већа-судија
Снежана Андрејевић,с.р.**